

23 Φεβρουαρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ
«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».
Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).
Ἦχος: β´ – Ἐωθινόν: Β´ – Απόστ.: Α´ Κορ. η´ 8 - θ´ 2 – Εὐαγ.: Ματθ. κε´ 31-46.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ´ 14-21.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΚΡΟ ΕΙΣΟΔΙΚΟ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ (Α´ ἐκδ., σχῆμα 21x22 ἐκατ., σελ. 128 - τετράχρωμο)

Σέ μιά ἐποχή κατά τήν ὁποία τά ἱερά Μυστήρια κατανοοῦν μέσα ἀπό νοοτροπίες ματαιοδοξίας καί κενοδοξίας ἀπλῶς κοινωνικές τελετές, ἀπογυμνωμένες ἀπό τόν λειτουργικό καί μυστηριακό τους χαρακτήρα, εἶναι οὐσιαστικό καί σημαντικό νά γνωρίσουμε τί συμβαίνει στήν Ἐκκλησία κάθε στιγμή τῆς λατρείας καί τῆς λειτουργικῆς ζωῆς. Πρῶτα μαθαίνουμε, μετά ἀγαπᾶμε καί στή συνέχεια πιστεύουμε. Γιά τόν λόγο αὐτό, ἡ Ἀποστολική Διακονία προχώρησε στήν ἐκδοση αὐτοῦ τοῦ κατηχητικοῦ βιβλίου, στό ὁποῖο ἀναλύονται εὐσύννοπα τά ἱερά Μυστήρια, τό τελετουργικό τους καί οἱ λειτουργικοί συμβολισμοί. Τό βιβλίο ἀκολουθεῖ τό μονοτονικό σύστημα γραφῆς καί εἶναι πλούσια διακοσμημένο μέ εἰκονογραφικό ὕλικό. Ἀπευθύνεται σέ νέους καί οἰκογένειες, γενικότερα στό εὐρύ ἀναγνωστικό κοινό, πού τόσο διψοῦν νά μάθουν τά τῆς πίστεως καί τά τοῦ λειτουργικοῦ βίου.

89,5
ἡ εὐαγγέλιον ἀπό FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰδίου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ´ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

23 Φεβρουαρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3743)

Η ΘΥΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀνθρώπων μέ ἀσθενική πίστη, πού μπορεῖ νά προκληθεῖ ἀπό ἐπιπόλαιες ἐνέργειες καί ἐπιλογές τῶν Χριστιανῶν, στηλιτεύτηκε, οὐκ ὀλίγες φορές, ἀπό τόν Κύριό μας. Μάλιστα, ὁ Χριστός ἐπέτιμησε ἐκεῖνον πού γίνεται αἰτία σκανδαλισμοῦ καί τόν προειδοποίησε γιά τήν αὐστηρή ἀντιμετώπισή του σέ ἡμέρα κρίσεως, λέγοντας «ἀλίμονο σέ ὅποιον προξενεῖ σκάνδαλο» (Ματθ. 28,7). Στό ἀγιογραφικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεω, ὁ ἀπόστολος Παῦλος προχωρεῖ ἕνα βῆμα πιό πέρα. Καλεῖ τούς Χριστιανούς νά ἀπεμπολήσουν ἀκόμα καί αὐτονόητα δικαιώματά τους, πού δέν ἀντιστρατεύονται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά προφυλαχτεῖ ἡ ἀσθενική πίστη κάποιων ἀνθρώπων καί νά μήν προκληθεῖ, ἄδικα ἔστω, σκάνδαλο.

Ὁ κίνδυνος τοῦ σκανδαλισμοῦ

Ἀφορμή γι' αὐτήν τήν παρατήρηση ἔγινε ἡ συνήθεια κάποιων Χριστιανῶν τῆς Κορίνθου νά τρῶνε τό κρέας πού οἱ εἰδωλόλατρες προσέφεραν στά θυσιαστήρια τῶν εἰδώλων. Τό γεγονός αὐτό καθ' αὐτό δέν ἦταν ἀπαγορευτικό, καθότι ὁ Χριστός ἀπάλλαξε τούς ἀνθρώπους ἀπό τή δουλεία τῶν εἰδώλων καί ἀποσύνδεσε ἀπ' αὐτά κοινές ἀνθρώπινες πράξεις καί συνήθειες, ὅπως αὐτή. Προφανῶς, ὅμως, κάποιοι νέοι Χριστιανοί, μέ ἀσθενική πίστη, θεωροῦσαν ὅτι ἡ κατανάλωση τῶν συγκεκριμένων τροφῶν συνδεόταν ἀκόμα μέ τό εἰδωλολατρικό ὑπόβαθρο τῶν μελῶν τῆς νεοπαγοῦς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, γεγονός πού προξενούσε μέσα τους σκανδαλισμό. Ὁ Παῦλος καλεῖ τούς Χριστιανούς νά μή γευθοῦν ξανά ἀπό τά κρέατα ἐκεῖνα, ὄχι γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό τό ἀπαγόρευε, ἀλλά γιατί ὁ κίνδυνος τοῦ σκανδαλισμοῦ παραμόνευε.

Ἀνάγκη γιά ἐνσυναίσθηση

Ὁ Ἀπόστολος ζητᾶ κάτι πού, στή δική μας λογική, ἀκούγεται ἐξωφρενικό: νά ἀποστοῦμε κάποιων δικαιωμάτων μας, γιά νά μήν πληγεῖ, ἐνδε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Τό πρόσκομμα τῆς ἐξουσίας

Ἀδελφοί, βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

χομένως, ἡ συνείδηση ἄλλων ἀνθρώπων. «Σέ μιά ἐποχή πού ὁ καθένας κυνηγᾶει ἀποκλειστικά γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ μόνο τὴν ὁποιαδήποτε ἱκανοποίησή του, τὴ δική του ἀπόλαυση, τὴ δική του εὐτυχία, τὴ δόξα του· σέ μιά ἐποχή πού ὁ καθένας ἀδιαφορεῖ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα γιὰ τὸν κάθε διπλανό του, ἂν πεθαίνει, ἂν ζεῖ, ἂν πεινάει ἢ ὑποφέρει ἢ πονάει ἢ βασανίζεται ἢ κλαίει ἢ παγώνει ἢ παλεύει· σέ μιά ἐποχή πού κυριαρχεῖ ἡ σκληρότητα, ἡ ἀπόλυτη προσκόλληση στό ἐγώ, στό στενὸ ἀτομικὸ συμφέρον μας ἢ στὴ φοβερὴ ἀδιαφορία μας γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους· σέ μιά τέτοια ἐποχή ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὅτι “δὲν θά φάω στόν αἰῶνα κάτι πού καταλαβαίνω πὼς εἶναι δυνατόν νά σκανδαλίσει τὸν ἀδελφὸ μου”, ἀκούγεται κάπως παράξενα καὶ περίεργα» (μακαριστὸς Μητρ. Δράμας Διονύσιος).

Τό νέο ἦθος τῆς Ἐκκλησίας

Αὐτὸ εἶναι τὸ νέο ἦθος πού ἐπαγγέλλεται ὁ Χριστὸς καὶ εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία. Τό κριτήριό τῆς στάσης μας στὴν κοινωνία νά μὴν εἶναι οἱ δικές μας ἀνάγκες, τὰ δικά μας δικαιώματα καὶ οἱ διεκδικήσεις, ἀλλὰ τὸ τί θέλει ὁ συνάνθρωπος, τί μπορούμε νά πράξουμε, γιὰ νά προφυλάξουμε τοὺς ἀδελφούς. Πὼς θά μπορούσαμε νά ὑποτάξουμε στίς ἐπιθυμίες τους αὐτὸ πού οἱ Ἅγιοι ὀνομάζουν «ἴδιον θέλημα». Πὼς πρέπει νά ζήσουμε, γιὰ νά γίνει ἡ ζωὴ μας ἀφορμὴ σωτηρίας γιὰ ἐμᾶς καὶ γιὰ τοὺς συνανθρώπους μας. Ἡ ἀπάντηση σέ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς ταπεινῆς ἀγάπης. Ὅπως ἔχει γραφτεῖ, «ἀγαποῦν ἀληθινά μο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δὲν εἶναι ὅμως οἱ τροφές πού δά μᾶς παρουσιάσουν κοντὰ στόν Θεό, γιατί, οὔτε ἂν φάμε κερδίζουμε τίποτε, οὔτε ἂν δὲν φάμε χάνουμε τίποτε. Προσέξτε, μήπως ἡ δυνατότητά μας αὐτὴ γίνῃ αἰτία νά ἁμαρτήσουν οἱ ἀδύναμοι στὴν πίστη. Γιατί, ἂν σέ δεῖ κάποιος ἐσένα, πού ἰσχυρίζεσαι ὅτι τὰ ξέρεις ὅλα, νά κάθεσαι στό τραπέζι κάποιου εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, δὲν δά ἐνθαρρυνθεῖ ἡ συνείδησή του, αὐτοῦ πού εἶναι ἀδύναμος στὴν πίστη, στό νά τρώει τὸ κρέας τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν; Καὶ ἔτσι θά χαθεῖ ὁ ἀδύναμος κατὰ τὴν πίστη ἀδελφός, ἐξαιτίας τῆς «γνώσεώς» σου, αὐτός γιὰ τὸν ὁποῖο πέθανε ὁ Χριστός. Ἄμαρτάνοντας ὅμως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔναντι τῶν ἀδελφῶν καὶ πληγώνοντας τὴ συνείδησή τους, πού εἶναι ἀδύναμη, ἁμαρτάνετε ἀπέναντι στόν ἴδιο τὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ, ἂν κάποια τροφή σκανδαλίζει τὸν ἀδελφὸ μου, δὲν θά φάω κρέας ποτέ, γιὰ νά μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφὸ μου. Δὲν εἶμαι ἀπόστολος ἐγώ; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδα τὸν Ἰησοῦ Χριστό τὸν Κύριό μας; Δὲν εἶστε ἐσεῖς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου μου στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Ἐὰν γιὰ ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, γιὰ σᾶς εἶμαι ὅπωςδήποτε, γιατί ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τὸ ἀποστολικό μου ἀξίωμα καὶ ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τὸν Κύριο.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

νάχα ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἀπαρνηθεῖ τὸ ἐγώ τους». Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾶ, κενώνεται, ὑπομένει, μακροθυμεῖ. Μόνο πού ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο, γιὰ νά εἶναι ἀληθινή, ὀφείλει νά μιμεῖται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἡ ὁποία ξεπέρασε τίς ἐξαγγελίες, τίς ὑποσχέσεις καὶ τὰ εὐχολόγια καὶ ἔφθασε μέχρι αὐτῆς τῆς θυσίας.

Αὐτές τίς μικρές θυσίες τοῦ ἰδίου θελήματος γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας, τὴν ἀποφυγὴ τοῦ σκανδαλισμοῦ τῆς ἀσθενικῆς πίστεως τους καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἰσορροπίας στό πλαίσιο τῆς συνύπαρξής μας μέ τοὺς ἄλλους, μᾶς καλεῖ νά προτάξουμε σήμερα ὁ Παῦλος. Ἀσφαλῶς, δὲν πρόκειται γιὰ εὐκόλη διαδικασία, ἀφοῦ ἀπαιτεῖ περιορισμὸ τοῦ ἐγώ μας. Σίγουρα, ὅμως, πρόκειται γιὰ θεοφιλή κίνηση καὶ ἐνέργεια πού περικοσμεῖ τὸν ἄνθρωπο μέ τὸ οὐράνιο ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ μόνο πού εἶναι ἱκανὸ νά μετασχηματίσει καὶ νά σώσει τὸν κόσμο.

Ἄρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr